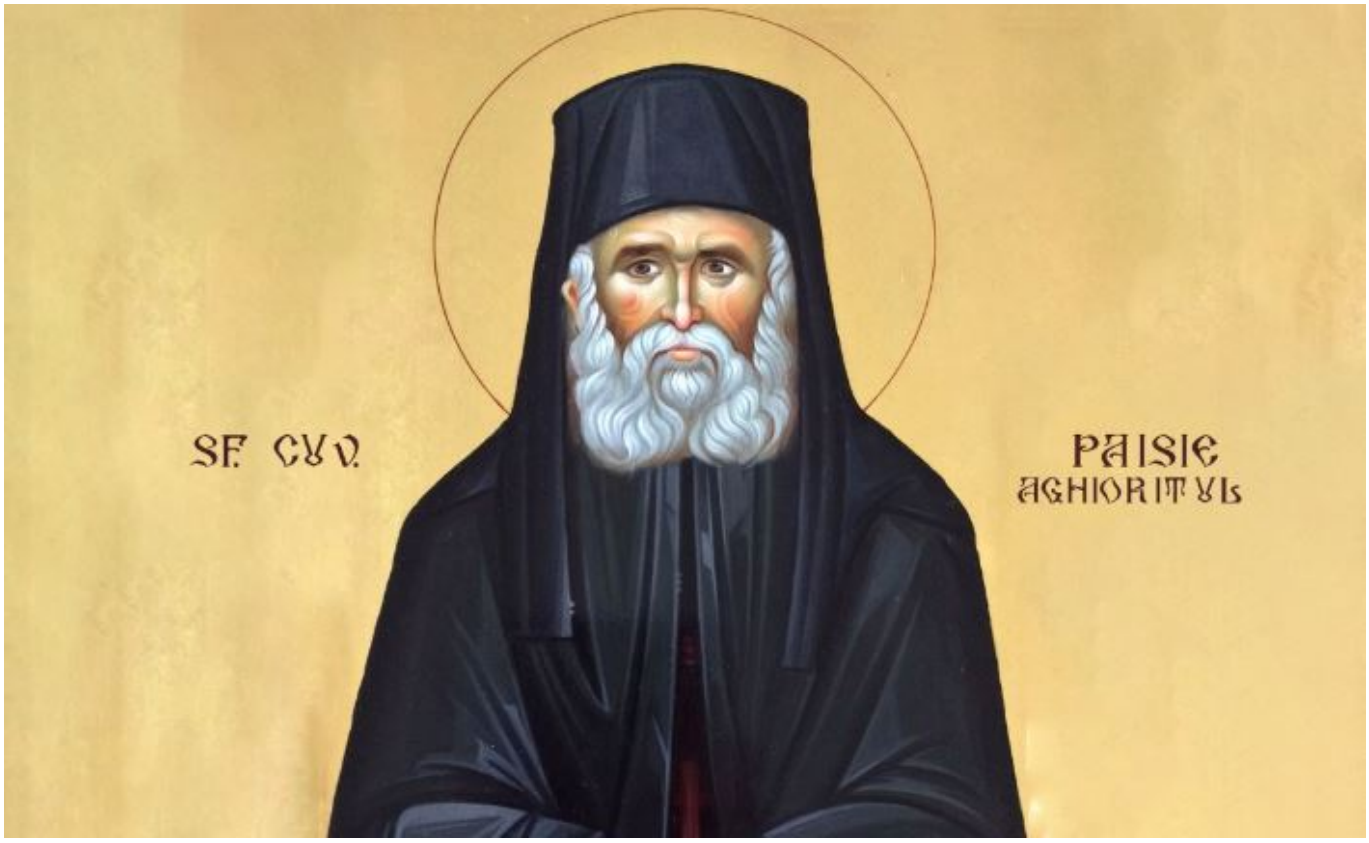
12/07/2023

Cuviosul Paisie, un sfânt aghiorit al vremurilor noastre

În urmă cu aproape trei decenii se muta la Domnul Cuviosul Părinte Paisie, un monah aghiorit, care şi-a închinat viaţa urmării lui Hristos. Trecerea lui la viaţa veşnică s-a petrecut la 12 iulie 1994, lângă Tesalonic, la Mănăstirea Suroti.

Condacul pe care i-l dedică astăzi Biserica sintetizează nevoinţele lui duhovniceşti: „Vieţuind îngereşte pe pământ şi prin iubire strălucind, Cuvioase Paisie, te-ai arătat mare sprijinitor al monahilor, îndrumător al credincioşilor spre viaţă sfântă şi preadulce desfătare a întregii lumi; pentru aceasta strigăm: Bucură-te, Părinte a toată lumea!”

Imnografia zilei ne vorbeşte despre virtuţile lui duhovniceşti, între care sunt enumerate: taina liniştii, dragostea dumnezeiască, rugător milostiv, binefăcător al întregii lumi, apărător al Ortodoxiei, luptător împotriva rătăcirilor şi Părinte a toată lumea.

Stihurile din Sinaxar ne vorbesc de viaţa îngerească a Cuviosului: „Trăind Paisie singur cu Dumnezeu/Multor întristaţi le-a uşurat durerile/Că, unit fiind cu

Dumnezeu prin iubire,/A primit darul de a mângâia pe toţi,/În ziua a douăsprezecea a văzut Paisie raza cea neînserată”.

Chipul plin de bunătate şi lumină isihastă al Cuviosului Paisie Aghioritul este o garanţie că şi în vremurile noastre se nasc sfinţi. În urmă cu un secol, în anul 1924, în Farasa Capadociei s-a născut Sfântul Paisie, primind numele părintelui său duhovnicesc, Cuviosul Arsenie Capadocianul, cel care l-a afundat în numele Persoanelor (Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt) Prea-sfintei Treimi în apa binecuvântată a botezului.

Este nevoit ca alături de familia sa să se mute din Capadocia în Epir (Grecia), în localitatea Konitsa. Încă din copilărie spune că o să devină monah. Lucru care se întâmplă la vârsta de 29 de ani, când merge în Muntele Athos. „Aprins de dorul liniştirii (isihiei) şi fiind pururea mişcat de voia lui Dumnezeu, s-a nevoit în mai multe mănăstiri şi schituri ale Sfântului Munte, precum şi în Sfânta Mănăstire a Maicii Domnului Stomion, din Epir, pe care a şi reconstruit-o, dar şi la Muntele Sinai, în sihăstria Sfinţilor Galaction şi Epistimia. Iar toată viaţa lui a fost postire continuă, neasemănată înfrânare, neîncetată priveghere, neîntreruptă rugăciune, cercetare pusă în practică a scrierilor Sfinţilor Părinţi… vieţuire cu totul aspră şi răbdare cu bărbăţie şi cu doxologie neîncetată. (…) Trăind ca un fără de trup pe pământ, s-a făcut cetăţean al cerului; şi având lucrarea temelie a vederii duhovniceşti, a urcat la înalte suişuri şi s-a făcut părtaş tainelor cereşti” (Sinaxar).

El a trăit smerit, nevoindu-se pentru dobândirea isihiei şi a bucuriei edenice pe care au trăit-o Sfinţii Apostoli pe Muntele Tabor la Schimbarea la Faţă a Domnului nostru Iisus Hristos. Datorită vieţii lui ascetice foarte mulţi bărbaţi au venit în Muntele Athos să primească cuvânt şi sfat duhovnicesc de la el. Sinaxarul ne spune că „noaptea, ca o lumânare ce se topeşte, se ruga cu durere pentru toată lumea, pomenind mai ales o mulţime de nume ale celor vii şi ale celor răposaţi. Iar ziua se ostenea până la istovire pentru a odihni mulţimea celor ce veneau la colibă, bun iconom făcându-se al marilor harisme, cu care îl îmbogăţise Milostivul Dumnezeu”.

El a trăit în chip îngeresc în lumea aceasta trecătoare vreme de patru decenii, până la vârsta de 70 de ani, când s-a mutat la viaţa veşnică alături de cetele îngereşti din Împărăţia lui Dumnezeu. Până astăzi mormântul său de la Mănăstirea Suroti este unul din locurile importante de pelerinaj din spaţiul Ortodoxiei greceşti. „Cuviosul Paisie, trăind pe pământ, s-a dăruit cu totul lui Dumnezeu şi oamenilor, iar acum, aflându-se în cer, s-a dat ca un dar de la Dumnezeu întregii lumi”, după cum ne spune Sinaxarul.

Şi noi astăzi lăudăm viaţa plină de sfinţenie a Cuviosului Paisie şi mărturisim că el

neîncetat se roagă pentru toată lumea.

ziarullumina.ro